

Από τα οδοφράγματα του Νοέμβρη...

...στους νέους αγώνες...

για την Αναρχία, τον Κομμουνισμό και την ελευθερία

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

20.00: Προβολή ντοκιμαντέρ για το Πολυτεχνείο
21.30: Προβολή ταινίας "Οι μέρες της αυθονίας σας είναι μετρημένες"

14/11

ΣΑΒΑΤΟ
15/11

19.00: Συναυλία DIY συγκροτημάτων
ΧΟΡΤΟΦΑΓΑ ΖΩΜΠΙ JAVASPA

ΜΕΘΥΣΜΕΝΑ ΞΩΤΙΚΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
16/11

14.00: Προβολή ταινίας "Γη και ελευθερία"
17.00: Προβολή ντοκιμαντέρ για το Πολυτεχνείο
19.00: Συζήτηση για την εξέγερση του Νοέμβρη και διανομή υλικού αντικαθεστωτικών ομάδων της εποχής
21.00: Προβολή "Σαλβαδόρ"

**ΔΕΥΤΕΡΑ 17 ΝΟΕΜΒΡΗ ΠΟΡΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΛΗΘΗ
ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 10:30 Πλατεία Ταχυδρομίου
ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΑΣ ΜΑΣ ΤΑ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΑ!!!**

Ιός Κοινωνικής Απελευθέρωσης

**Μα εγώ, θα ξαναρίξω τα μαλλιά μου πίσω
θα ξαναφορέσω το ματωμένο πρόσωπο, ανάποδα
και θα βγω στους δρόμους και τις πλατέες
με ντουφέκια, φωνές, με συνθήματα
να διεκδικήσω: ΨΩΜΙ κι ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ...**

Δώρος Λοΐζου

Πολυτεχνείο, η γιορτή του lifestyle και του ρεφορμισμού. Όλοι θυμούνται μια Δαμανάκη να φωνάζει αδέλφια μας στρατιώτες, αλλά λίγοι γνωρίζουν το νόημα της εξέγερσης του Νοέμβρη, που ήταν κάτι πέρα από τις μελοδραματικές εκκλήσεις που εξαργυρώνονται σήμερα με ισχυρές καρέκλες. Χρόνια τώρα όλοι αυτοί κυνηγούν την πολιτική υπεραξία με την κλισέ ατάκα «ήμουν κι εγώ εκεί», χωρίς φυσικά να εξηγούν από ποια μεριά της πύλης.

Δυστυχώς αγνοούμε τις δράσεις των πρώτων ημερών της κατάληψης, οι οποίες κινούνταν σε επαναστατικό προσανατολισμό, με βαθιά αντικαπιταλιστική και ενίστε αντιεξουσιαστική ρητορεία. Ο Νοέμβρης φάνηκε εξαρχής ένας μήνας αναταραχών. Με βάση το όλο πλαίσιο του αντιδικτατορικού κινήματος και την εμπειρία της Νομικής, ξεκίνησαν διαδηλώσεις, συμπλοκές και αποχές από τα μαθήματα (πέρα από τις ένοπλες ομάδες που δρούσαν ασταμάτητα).

Έτσι φτάνουμε στην Τετάρτη 14 Νοέμβρη όταν ο φοιτητής της Φυσικομαθηματικής Δ. Μαυρογένης προτείνει στην συνέλευση διαδήλωση προς το Πολυτεχνείο, όπου είχαν δημιουργηθεί διαμάχες ανάμεσα σε φοιτητές και αστυνομία. Η αντί-ΕΦΕΕ/ΚΝΕ κατακρίνει την πρόταση ως ανεύθυνη και προβοκατόρικη και δεν ακολουθεί (αργότερα ο Μαυρογένης χαρακτηρίζεται ως πράκτορας της ΚΥΠ στο τεύχος Πανσπουδαστική νο8). Μία διαδήλωση, λοιπόν, 1500 ατόμων που κινείται προς το Μετσόβιο χτυπιέται από την αστυνομία και οι μισοί εισέρχονται στον χώρο του Πολυτεχνείου. Τότε εμφανίζονται οι δυνάμεις της καθεστωτικής Αριστεράς (ΚΝΕ, Ρίγας Φεραίος) να τους αποκαλέσουν πληρωμένους πράκτορες του Ρουφογάλη και της ΚΥΠ, και με τηλεβόες προπαγανδίζουν την συντεταγμένη αποχώρηση από το κτίριο. Παρ' όλα αυτά, μέχρι το βράδυ οργανώνονται ομάδες περιφρούρησης, μια εργατική συνέλευση, και ο συγκεντρωμένος κόσμος αυξάνεται στις 20.000 και μετά στις 30.000. Ακούγονται συνθήματα: Κάτω η χούντα, Κάτω το κεφάλαιο, Λαέ πεινάς γιατί δεν τους κρεμάς, και άλλα εργατικά και ελευθεριακά συνθήματα.

Την Πέμπτη 15 Νοέμβρη ξεκινούν πολύωρες μαζικές συνελεύσεις και προσπάθεια δημιουργίας ενός πλαισίου αγώνα. Συμμετέχουν άτομα πολλών πολιτικών αποχρώσεων, και προτείνονται δύο πλαίσια, ένα από τροτσιστές και ένα από αναρχικούς. Κυκλοφορούν παράλληλα δύο διακηρύξεις των εγκλείστων στο Πολυτεχνείο εργατών, με καθαρό αντικαθεστωτικό-σοσιαλιστικό χαρακτήρα, που συσπειρώνουν τον κόσμο στον χώρο του ΕΜΠ. Βασικά συνθήματα ήταν η γενική απεργία και η εξέγερση, αλλά τα κόμματα χαρακτηρίζουν ανεδαφική και ανεύθυνη κάθε προσπάθεια.

**ΕΡΓΑΤΗ, ΦΟΙΤΗΤΗ, ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ
ΚΑΛΙΤΤΧΗ ΤΟΥ
ΜΗΝ ΑΔΡΑΝΗΣ
ΜΗΝ ΑΘΗΝΗΣ ήπο τον
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗ ΣΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ**

Η μεγάλη μέρα της εξέγερσης του Πολυτεχνείου ήταν αναμφισβήτητα η Παρασκευή 16 Νοέμβρη. Από νωρίς εισέρχονται μαθητές και οικοδόμοι ώστε να συμπαρασταθούν στον αγώνα των φοιτητών. Το κέντρο της Αθήνας σείεται από τις οργισμένες φωνές που ζητούν απελευθέρωση, αυτονομία και όχι ένα απλό πέρασμα στην αστική δημοκρατία. Εμφανίζονται πανό ενάντια στους συνταγματάρχες, καίγονται σύμβολα της χούντας και αναρτάται πανό που γράφει: «Κάτω η εξουσία». Οι διαδηλώσεις που ξεσπούν σε όλη την περιοχή καταλήγουν σε αιματηρές συγκρούσεις, ενώ οι μπάτσοι πυροβολούν και πέφτουν οι πρώτοι νεκροί. Η πρώτη αντίδραση των φοιτητών ήταν η επίθεση 1000 ατόμων στο υπουργείο Δημόσιας Τάξης, όπου δέχονται σφαίρες από ελεύθερους σκοπευτές. Στήνονται οδοφράγματα με περίπου 30 εκτροχιασμένα λεωφορεία και τρόλεϊ, και οι διαδηλωτές αμύνονται με πέτρες και ισχυρά κοκτέιλ μολότοφ. Οι διαμάχες συνεχίζονται στις πλατείες Εξαρχείων, Κλαυθμόνος, Βάθης και Λαυρίου, και στις οδούς Πατησίων, Πανεπιστημίου, Σταδίου και Αμερικής. Επίθεση δέχεται κατάστημα της Εμπορικής τράπεζας. Οι συγκεντρωμένοι μέσα και έξω από το Πολυτεχνείο φτάνουν τις 300.000.

Ξημερώματα Σαββάτου 17 Νοέμβρη ο στρατός καλείται να επέμβει, και τεθωρακισμένα οχήματα κινούνται προς το Πολυτεχνείο. Οι αστυνομικοί, που βρέθηκαν σε πολύ δυσμενή θέση από τις επιθέσεις των διαδηλωτών, δέχονται ενισχύσεις και απωθούν τον κόσμο μακριά από το ΕΜΠ. Παρά τις προσπάθειες για αντεπίθεση με μολότοφ, η σύγκρουση πλέον είναι μάταιη, και όλοι ετοιμάζονται για την σύλληψη ή το θάνατο. 2.59: ένα τακ οφού οπισθοχωρήσει ελάχιστα, προχωρά και συντρίβει την πύλη του Πολυτεχνείου, μαζί και το οδόφραγμα από πίσω της... Η παγερή σιωπή επιβλήθηκε στο επόμενο μισάωρο, με δεκάδες νεκρούς και εκατοντάδες συλληφθέντες και βασανισμένους.

Παρά τις προσπάθειες του κράτους και των πολιτικώντων να παραποήσουν το νόημα της εξέγερσης, ο Νοέμβρης ZEI, θα ζει για πάντα στις καρδιές όσων ακόμα μάχονται για όσα δεν δικαιώθηκαν τότε. Θα ζει όχι μόνο στις γιορτές-μνημόσυνα, ούτε στα τηλεπαράθυρα και στα κροκοδειλια δάκρυα, αλλά στην ελπίδα μιας νέας αφύπνισης με στόχο την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.